

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire : Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar : 1 Leu.

Eu cred în Dumnezeu

După articolul despre „Simbolul Apostolilor” (credința cea adevărată) și articolul asupra cuvântului „cred” iată se începe acum expunerea singuratecelor adevăruri de credință, cuprinse în „Credeul” nostru.

Eu cred în Dumnezeu, prin aceasta noi mărturism că este un Dumnezeu, un singur Dumnezeu.

Insuși lui Dumnezeu i-a bineplăcut a se manifesta oamenilor : la începutul lumii s-a arătat protopărinților noștri, cu dâșii a vorbit precum un amic cu altul ; a vorbit patriarhilor și profetilor ; a vorbit lui Moise pe muntele Sinai când i-a dat Decalogul și precum am amintit în articolul „eu cred” la plinirea vremii s'a arătat în mod deosebit prin Isus Hristos Fiul său.

Mintea sănătoasă înțelege numai decât că este Dumnezeu : nu sunt efecte fără cauză proporționată, un palat fără architect, un orologiu fără maestru care l'a compus, — trebuie să fie deci și un aranjator suprem al tuturor lucrurilor trecătoare cari există, o ființă deseversită — Dumnezeu.

Lumea e guvernată prin minunatele legi de echilibru și armonie, ori care om cu simț bun, fie că privește cerul într'o noapte senină instelată, fie că conzideră mersul milioanelor de globuri infocate, cari sunt deasupra capului nostru, va ajunge la conclu-

ziunea, că trebuie să fie o inteligență supremă, care supravechiază toată mișcarea aceasta ; păstorul n'are lipsă de știință pentruca să se ridice dela lucrurile create la Creator ; cerurile au fost primii predicatori, cari vesteau oamenilor mărirea lui Dumnezeu (Ps. 18 ; 1).

Consimțământul omenimei nu putea fi mai unanim în privința aceasta : popoare și națiuni, în toate timpurile, de orice cultură, toate au crezut în Dumnezeu ; au fost popoare fără întrebuințarea banului, fără formă de guvern, fără cârți și arte, dar nici odată fără ceremonii religioase, fără rugăciuni, biserici, altare, sacrificii, fără Dumnezeu.

Dacă se prezintă morbul, dacă ne apasă nenorocirile, dacă evenimente triste vreau să ne arunce în mizerie, de sine pornește de pe buze și din inimă acel strigăt : Doamne ajută-mi ! Omul care a făcut o greșală care legea nu va putea să-o pedepsească, carea oamenii nu-o vor putea cunoaște, nu se simte încă liniștit prin aceasta nepedepsire, căci remușcarea îl muncește, îl sfășie. Și cine a ridicat în inima omului acest tribunal neperitor, care se chiamă conștiință ? Dumnezeu.

E de mirat cum de sunt oameni, cari nu văd urmele lui Dumnezeu în

ei înșiși și în celelalte creaturi, că raționând au rătăcit dela cunoștința unui adevăr la care se ajunge în mod natural și simplu fără vre-o lipsă de a filozofa; și dacă în zilele noastre numărul ateilor (fără Dumnezeu) practici, a aceloră, cari trăiesc ca și cum Dumnezeu n'ar exista e crescut în mod înspăimântător nu s'a întâmplat pentru că ei ar fi aflat ceva argument ori dovadă care le-ar permite să-și facă iluzii, ci fiindcă inima lor este coruptă și „s'au lăsat în brațele afecțelor inimei lor” (Ps. 72; 7). — Același lucru îl spunea Rousseau; „Nizește-te a-ți ținea sufletul tău în atare si-

tuație ca să nu aibă frică de D-zeu și nu vei avea nici cea mai mică îndoială despre existența sa”. — Sunt de mare însemnătate în privința aceasta și cuvintele Sf. Augustin: „Nici unul nu neagă existența lui Dumnezeu, decât acela, căruia îi convine așa ca Dumnezeu să nu existe.”

Să ne întărim dară cei cu mintea sănătoasă în credința noastră să-l rugăm pe Dumnezeu ca să ne păstreze credința în mijlocul ingrozitoare corupțiuni, care infectează lumea; să strigăm cu fervoare din adâncul inimei: *Dumnezeul meu eu cred în tine, te ador și te iubesc din toată inima mea.*

Rătăcirile sectelor cu privire la botez.

de Patrițiu Bârlea

(Urmare)

Voiesc să vorbesc ceva și despre *botezul lui Ioan*. Botezul lui Ioan a fost *botezul pocăinții*, botezul îndreptării, care a pregătit pe oameni pentru primirea botezului lui Hristos. (Mat. c. 3. v. 11.) Eu vă botez pe voi cu apă spre pocăință iar cel ce vine după mine să va boteza cu *spirit*”.

Așa dară botezul lui Ioan a fost botezul *pocăinții*, a pregătit pe oameni pentru primirea botezului lui Hristos. Când domnul Hristos s'au botezat dela Ioan nu pentru aceea au făcut-o, că a avut lipsă de *pocăință*, ci ca să arete umilința.

Isus Hristos însă a întemeiat *botezul darului botezul mântuirii*, care se zice și botezul lui Hristos. Botezul lui apoi e ceva *general*, se întinde peste toți, după cum am văzut că capii de familie sau botezat împreună cu casa lor, deci și cu copiii. Botezul lui Hristos sau a darului e *absolut necesar*: căci „De nu se va naște cineva din apă și din spirit nu va intra în împărăția lui Dzeu.”

Prin urmare când se zice „de nu se va naște cineva” nu se iau afară *nici copiii* căci se continuăce este născut din trup trup este ce și este născut și din spirit spirit este (Ioan c. 3. v.6). Findcă toți oamenii se nasc trupește toți cu *păcatul lui Adam* prin urmare botezul lui Hristos pentru toți e absolut necesar. — Vedem ce deosebire este între *botezul lui Ioan*, care a fost numai pregătire, și între *botezul lui Hristos* care e *pentru toți și botezul darului*. — Dacă un evreu s'ar întoarce la creștinism s'ar boteza cu toată casa lui, deci baza botezului lui Hristos s'ar face, care e pentru toți.

Voi mai arata și din Sf. Predanie că botezul dela început l'au primit și *copiii*, așa *Origine*: care a trăit aproape de vremea apostolică scrie în ep. ad. Rom. 15. v. 9. „Biserica a primit lăsământ dela apostoli ca să boteze și *copiii mici*... căci trebuie să se spele prin apă și prin Spirit”.

Apoi mai spune Sf. Ciprian în anul 200 (epist. 59): „Nici unul dintre

mai mari nu s'a învoit ca să lase pe copiii nebotezați, căci nu trebuie copii respinși dela darul lui Dumnezeu."

Sf. Augustin referitor la consiliul din Cartagene la anul 253. zice: „Sa păstrat credința statornică a *bisericii* să boteze copiii!" „Apoi Sf. Ciril din Ierusalim zice: „De nu primește cineva botezul fie mare ori mic, nu ajunge la împărăția în Dumnezeu."

Vedem că sfinții, și scrietorii bisericesti, cari au trăit aproape de vremea lui Hristos, precum sf. Papia, care a fost ucenicul sf. Ioan evangelistul, și alții, pe cari din lipsa spațiului nu-i pot înșira, toți mărturisesc că pe vremea lor s'au botezat copii, apoi am văzut pe Stefana, Corneliu, Lidia pe temnicerul din Sf. Scriptură botezând toată casa, deci și copiii, văzând aceste, ne mirăm cum sectele rătăcite se țin a ști mai bine acum după aproape 2000 ani că cum a fost botezul, mai bine decât cei care au trăit mai aproape de vremea apostolică. Nu socotesc acești nefericiți că țin la o convingere, care e contrară minții sănătoase?

Vizitație canonică. Prea sfințitul nostru părinte Episcop *Iuliu* anunță o nouă vizitație canonică în eparhia Gherlei. De asta dată vor fi vizitate 33 comune în cea mai mare parte sate de pe teritoriul județului Sălaj cu incepere de 23 Aug. — 6 Sept. crt. Terminându-se aceasta vizitație, pe zilele 7 și 8 Sept. crt. Ilustritatea Sa va fi la Mănăstirea noastră din Moisei, unde ne chiama și invită cu călduroasele sale cuvinte: „*La marele praznic al Nașterii Maicii Domnului o să revăd cu drag pe cucernicii și cinstiții maramureșeni la stânta Mănăstire a Moiseiului*".

Neobositului nostru Arhîreu îi

cerem dela Domnul milelor roduri imbelșugate în munca sa apostolică și să ni-l aducă Cel de sus în dep-lină sănătate la sfântul lăcaș de rugă în Moisei, unde îl vor aștepta maramureșenii nostri cu dor evlavnic, dragoste și sinceră alipire fiască!

Numiri. P. sf. Sa *Iuliu* al Gherlei, a încredințat administrarea parohiei Cornești-Ferești profesorului-protopop Dr. Alexandru Cziple, iar la parohia Nănești a binevoit a numi de preot pe părintele Victor Mesaroș.

Misiuni populare. Misiunile sfinte anunțate pentru parohia *Sat-Sugătag* și filiala *Hărnicesti* s'au ținut la 18—21 Iuliu crt. cu conducerea părintelui Dr. Alexd. Cziple și conlucrarea preoțimei din jur. Pregătirea sufletelor întreprinsă de harnicul preot local Nicolae Doros, munca zeloasă a conducătorului și fraților preoți a avut celea mai frumoase roduri. Mii de credincioși din loc și satele vecine au asistat la aceste deprinderi sfinte și cu sutele s'au spovedit și împărtășit cu sf. Cuminecătură. Semne bune sunt acestea și arată, că poporul nostru știe să prețuiască marea însemnătate a primenirei sufletesti, carea ne netezește calea și apropie cătră Dumnezeu.

— **Marele sabor dela Nicea.** În cursul anului sfânt vom avea parte și de un iubileu întru amintirea întâiului sabor ecumenic dela *Nicea* în Azia mică, care s'a ținut în anul 325 în ființa de față a 318 sfinți Părinți. Saborul s'a ținut în răsăritul țamei creștinești convocat fiind de cătră cel în drept, adecă de cătră Papa dela Roma și a fost prezidiat de imputernicitul acestui Papă. În acest sabor s'a osândit învățatura păcătoasă alui Ariu, care a tăgăduit dumnezeirea lui Hristos. Sfinții Părinți ai răsăritului ascultând de glasul chemător al capului Bisericii — papa dela Roma,

s'au înfățișat în mare număr la acest sabor dând dovadă de strânsa legătură cu scaunul Romei și de *sfântă* însuflețire, cu carea au apărat învățătura de credință despre dumnezeirea lui Hristos, ce-se pastrează neschimbată, neștirbită în aceea Biserică, care are de cap văzut pe locușitorul lui Hristos, urmașul legiuit al sfântului Petru — Patriarhul dela Roma. De atunci au trecut 16 sute de ani. Amintirea acestui sinod sabornicesc la noi se va face în 11 Octombrie a. c.

Schimbarea la față a Domnului nostru Isus Hristos, a fost semnul cel mai frumos al iubirii și îngrijirii nemărginite dat apostolilor și oamenilor, arătându-și Mântuitorul o schinte a mărire sale dumnezeiești, înaintea apostolilor ca aceia să nu, dispezeze, dacă vor vedea patimele și moartea lui de bună voie primită, iar de alta parte a voit să dea un mic semn despre fericirea, care așteaptă pe toți aceia, cari vor crede în Dânsul și cari pentru suferințele din viața aceasta trecătoare vor dobândi fericire fără capăt.

Înfățișarea lui Moise și Ilie de o parte

că era mărturie despre aceea că Isus este în adevăr acela, după care au suspinat dânsi, despre care au profetit profetii, de alta parte că Moise ca și cel mai mare legiuit și Ilie ca cel mai mare profet din legea vechie vin și se închină lui Isus, arătând că e și mai mare ca dânsi.

Pe lângă mărturia lui Moise și Ilie chiar încă și Dumnezeu Tatăl a voit să afirme cele ce s'au făcut, și declarat oamenilor celor de atunci, celor ce au urma și celor ce vor mai urma până la plinirea vremurilor, zicând cu glas din nor despre Isus Hristos: „Aceasta este fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit, pe aceasta să-l ascultați“ (Mat. 17, 5.)

Poșta redacției. Sf. S. Sepl. V. p. Lucrările Dv. vor. fi bine primite și în viitor.

Pentru restanțieri. Rugăm pe ceterii noștri remași datori cu plata abonamentului, să binevoiască a se achita fără întârziere de puținelul cost al organului nostru.

Dlui Gh. Radovici. Petrova. Vă mulțumim calduros pentru sprijinul ce ni-l dați și cvităm suma trimisă 220 Lei.

Oficiul parohial. Berbești. Cvităm cu mulțumire abonamentul de 100 + 100 Lei.

Calendar săptămânal.

2—8 August 1925.

2. **Dumineca** 8-a. d. Rusalii. (Mateiu c. 14. v. 14—22. inv. 8 gl. 7. Aducerea moaște Sf. Stefan.
3. **Luni.** CC. PP. Isachie. Dalmat și Faust.
4. **Marți** SS. șapte coconi cei din Efez și Sft. M. Eudochia.
5. **Miercuri.** S. M. Eusignie.
6. **Ioi.** **Schimbarea la față** a D. N. Isus Hr.
7. **Vineri.** Cuv. Mart. Domeție.
8. **Sâmbătă.** Sf. Emilian marturisorul.